

**Prezidents
Henrijs B. Airings**

Pirmais padomnieks
Augstākajā prezidijā



Miers šajā dzīvē

Mums visiem, kas esam piedzimuši mirstīgajā dzīvē, Glābējs teica: „Pasaulē jums ir bēdas” (Jāņa 16:33). Tomēr Viņš deva šo brīnišķīgo apsolījumu Saviem mācekļiem Savas laicīgās kalpošanas laikā: „Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu” (Jāņa 14:27). Ļoti patīkami ir apzināties, ka šis personīgā miera solījums ir spēkā visiem Viņa mācekļiem mūsdienās.

Daži no mums dzīvo skaistā un mierīgā vidē, tomēr saskaras ar iekšēju nemieru. Citi sajūt mieru un nevainojamu nosvērtību lielu personīgo zaudējumu, traģēdijas un ilgstošu pārbaudījumu laikā.

Iespējams, jūs esat redzējuši miera brīnumu atspoguļojamies Jēzus Kristus mācekļa sejā vai to dzirdējuši viņa vārdos. Es esmu to redzējis daudzas reizes. Dažreiz tas ir bijis kādā slimnīcas palātā, kur ģimene ir sapulcējusies ap kādu Dieva kalpu, kas ir tuvu nāvei.

Es atceros, ka apmeklēju kādu sievieti slimnīcā dažas dienas, pirms viņa nomira no vēža. Es biju līdzīgs paņēmis savas divas meitas, tāpēc ka šī jaukā māsa reiz bija viņu Sākumskolas skolotāja.

Viņas ģimenes locekļi bija sapulcējušies ap viņas gultu, vēlēdamies būt kopā ar viņu viņas pēdējos zemes dzīves brīžos. Es biju pārsteigts, kad viņa gultā piecēlās sēdus. Viņa vērsās pie manām meitām un iepazīstināja viņas, vienu pēc otras, ar katru savas ģimenes locekli. Viņa runāja tā, it kā manas meitas būtu karaliskās ģimenes locekles, kas

tiek stādītas priekšā karalienes galmā. Viņa atrada vārdus, lai katru telpā esošo personu raksturotu kā Glābēja mācekli. Es joprojām atceros spēku, maigumu un mīlestību viņas balsī. Un es atceros, ka biju pārsteigts par viņas priecīgo smaidu, lai arī viņa zināja, ka viņas dzīves atlikušais laiks ir pavisam īss.

Viņa bija saņēmusi mierinājuma priesterības svētības, tomēr viņa sniedza mums visiem dzīvu liecību, ka Tā Kunga miera apsolījums ir īsts: „To visu Es esmu runājis uz jums, lai jums miers būtu Manī. Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!” (Jāņa 16:33.)

Viņa bija pieņēmusi Viņa aicinājumu, kā to varam pieņemt mēs visi, lai arī kādi būtu mūsu pārbaudījumi un raizes:

„Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.

Ņemiet uz sevi Manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm” (Mateja 11:28–29).

Vienīgi sekojot Glābējam, mēs varam rast mieru pārbaudījumos, ar ko visi saskarsimies.

Svētā Vakarēdiena lūgšanas palīdz mums uzzināt, kā rast šo mieru dzīves likstās. Pieņemot Svēto Vakarēdienu, mēs varam nolemt — būt uzticīgiem savām derībām, ko esam noslēguši, lai sekotu Viņam.

Mēs katrs apsolām atcerēties Glābēju. Jūs varat izvēlēties — atcerēties Viņu tā, kā tas visvairāk vērs jūsu sirdi uz

Viņu. Man tas dažkārt nozīmē — savā prātā redzēt Viņu, nometušos ceļos Ģetzemanes dārzā, vai redzēt Viņu saucam Lācaru nākt ārā no kapa. Tā darot, es sajūtu, ka esmu Viņam tuvs, un sajūtu pateicību, kas nes mieru manai dvēselei.

Jūs arī apsolāt ievērot Viņa baušļus. Jūs apsolāt uzņemt Viņa Vārdu un būt par Viņa liecinieku. Viņš apsola, ka tad, ja turat ar viņu noslēgtās derības, Svētais Gars būs ar jums. (Skat. M&D 20:77, 79.)

Tas nes mieru vismaz divos veidos. Svētais Gars attīra mūs no grēka, pateicoties Jēzus Kristus īstenotajai Izpirkšanai. Un Svētais Gars var dot mums mieru, ko sajūtam, pateicoties Dieva apstiprinājumam un cerībai uz mūžīgo dzīvi.

Apustulis Pāvils runāja par šo brīnišķīgo svētību: „Bet Gara auglis ir: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība” (Galatiešiem 5:22).

Kad debesu sūtņi pavēstīja par Glābēja dzimšanu, viņi paziņoja: „Gods Dievam augstībā, un *miers* virs zemes” (Lūkas 2:14; uzsvars pievienots). Būdams Jēzus Kristus liecinieks, es liecinu, ka Tēvs un Viņa mīlais Dēls var sūtīt Garu, lai ļautu mums rast mieru šajā dzīvē, lai arī ar kādiem pārbaudījumiem mēs un mūsu mīļie saskartos.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Prezidents Airings māca, ka Svētā Vakarēdiena lūgšanas var palīdzēt mums uzzināt, kā rast mieru savos pārbaudījumos. Tās mums atgādina, ka, turot noslēgtās derības, mums ir Dieva dotais apsolījums, ka Svētais Gars būs ar mums. Jūs varat pavaicāt tiem, kurus mācāt, kā Svētā Gara klātbūtne var palīdzēt mums rast mieru. Jūs arī varat dalīties savās domās vai pieredzē par to, kā Svētais Gars palīdzēja jums sajūst mieru pārbaudījuma laikā. Jūs varat mudināt tos, kurus mācāt, apdomāt šo vēstījumu šonedēļ Svētā Vakarēdiena sanāksmes laikā.

JAUNIEŠI

Kā jūs šajā nedēļā atcerēsieties Glābēju?

Prezidents Airings mudina mūs „izvēlēties — atcerēties [Glābēju] tā, kā tas visvairāk vērs jūsu sirdi uz Viņu”.

Kā jūs „vienmēr atcer[a]ties Viņu” visas nedēļas laikā (skat. M&D 20:77, 79)?

Vai jums ir iemiļotākais Svēto Rakstu pants par Glābēju? Katru dienu, šajā nedēļā, jūs varat atzīmēt kādu citu Svēto Rakstu pantu un dalīties tajā ar kādu.

Vai jūs dziedat kādu Baznīcas dziesmu vai kādu citu pacilājošu dziesmu savā prātā, kad jūtaties nomākti? Varbūt šonedēļ izvēlieties dziesmu, kas ir tieši par Glābēju.

Vai jūs katru nedēļu Svētā Vakarēdiena priekšraksta laikā apdomājat Glābēja dzīvi un Izpirkšanas upuri? Jūs varat sagatavoties Svētā Vakarēdiena priekšrakstam, atsaucot atmiņā izvēles, ko esat izdarījuši visas nedēļas laikā, lai vienmēr atcerētos Glābēju, un nožēlotu tos gadījumus, kad jums bija grūti to izdarīt.

Vai jūs katru dienu lūdzat pēc iespējām dalīties evaņģēlijā? Mēģiniet šonedēļ noturēt pārrunas par evaņģēliju, kas koncentrētos uz Glābēju. Jūs varat liecināt par Glābēju ģimenes mājvakarā vai parunāt ar draugu skolā par kādu Baznīcā gūtu pieredzi.

Izvirziet mērķi — šonedēļ atcerēties Glābēju kādā īpašā veidā. Pastāstiet par savu mērķi savam vecākam, brālim vai mātai, vai kādam vadītājam, vai draugam. Nedēļas beigās pastāstiet viņiem, kas notika. Jūs kopā sajūtīsiet mieru un laimi, par ko runāja prezidents Airings.

BĒRNI

Nāciet pie Kristus!

Glābējs ir apsolījis mums mieru, ja mēs „nā[ksim] pie [Viņa]” (Mateja 11:28). Tas nozīmē sekošanu Viņa paraugam un cenšanos būt tuviem Viņam. ?

- Esiet godbijīgi Svētā Vakarēdiena priekšraksta laikā.
- Izvēlieties būt laipni un netiesāt citus.
- Lasiet par Glābēju Svētajos Rakstos.



Ģimenes prieks ir rodams taisnīgumā

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un meklējiet iedvesmu, lai uzzinātu, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par „Ģimene — vēstījums pasaulei” vairo jūsu ticību Dievam un svēti tās māsas, par kurām gādājat, veicot apmeklējuma mācības pienākumus? Vairāk informācijas meklējiet: reliefsociety.lds.org.

Ticība, ģimene, palīdzība

Dievs „nodibināja ģimenes, lai mums sniegtu laimi, lai mums palīdzētu mācīties pareizus principus mīlošā gaisotnē un lai mūs sagatavotu mūžīgajai dzīvei”.¹ Par Dieva „diženo laimes ieceri” (Almas 42:8) prezidents Rasels M. Nelsons, Divpadsmit apustuļu kvoruma prezidents, teica: „Viņa iecerē ir pasludināts, ka vīrieši un sievietes ir „lai viņi varētu gūt prieku” [2. Nefija 2:25]. Šis prieks gūstams, kad mēs izvēlamies dzīvot saskaņā ar Dieva mūžīgo ieceri.”²

Uz Kristu centrētas mājas sniedz vislielākās iespējas panākumu gūšanai. Elders Ričards G. Skots (1928–2015) no Divpadsmit apustuļu kvoruma to raksturo kā vietu, „kur evaņģēlijs tiek mācīts, derības tiek turētas un mīlestība ir pārpilnībā”, kur ģimenes var dzīvot „paklausīgu dzīvi” un „stingri iesakņoties Jēzus Kristus evaņģēlijā”.³

Prezidents Henrijs B. Airings, pirmais padomnieks Augstākajā prezidijā, teica: „Mēs varam nolemt, ka

darīsim visu, ko spējam, lai iesaicinātu debesu spēkus [savā] ģimenē.” Un mēs, visdrīzāk, veicināsim mīlestību, kalpošanu, paklausību un laimi savās mājās, ja „mūsu bērni dzirdēs Dieva vārdu un tad ticībā centīsies to izmēģināt. Ja viņi tā rīkosies, viņu raksturs tiks mainīts tā, ka tas radīs laimi, kuru viņi meklē.”⁴

Uz Kristu centrētas mājas

Svētajos Rakstos mēs atrodam uz Kristu centrētu māju paraugus. Pēc sava tēva, Lehija, nāves Nefijs aizveda savu ģimeni un citus, kas ticēja Dieva brīdinājumiem un atklāsmēm un kas uzklausīja Nefija vārdus, prom no lamaniešu zemes. Jaunajā vietā nefijieši varēja ievērot Tā Kunga spriedumus, likumus un pavēles itin visā, saskaņā ar Mozus likumu (skat. 2. Nefija 5:6–10). Tomēr pat starp nefijiešiem daži galu galā kļuva nepaklausīgi.

Un, lai arī mūsu ģimenes locekļi dažkārt var atkāpties no taisnīguma, kā to izdarīja nefijieši, elders Skots

teica, ka uz Kristu centrētas mājas tik un tā „sniedz vislielāko pārliecību par mieru un patvērumu mūsu mājās”. Viņš atzina, ka „būs vēl papildnam grūtību vai sirdēstu, taču pat nemiera laikā mēs varam baudīt iekšēju mieru un pilnīgu laimi”.⁵

Papildu Svētie Raksti

3. Jāņa 1:4; 1. Nefija 8:12;
2. Nefija 5:27

ATSAUCES

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010. g.), 1.1.4.
2. Rasels M. Nelsons, „Celestiālā laulība” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2008. g. nov., 92. lpp.
3. Ričards G. Skots, „Lai mājās valdītu miers” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2013. g. maijs, 30., 31. lpp.
4. Henrijs B. Airings, „The Teachings of ‘The Family: A Proclamation to the World’”, *New Era*, 2015. g. sept., 5., 6. lpp.
5. Ričards G. Skots, „Lai mājās valdītu miers”, 31. lpp.

Apdomājiet!

Ko mēs varam darīt, lai dzīvotu taisnīgāk savā ģimenē?